

— co się tyczy skutków stwierdzenia nieważności, błędnie zastosował art. 264 ust. 2 TFUE, dokonując rozróżnienia pomiędzy z jednej strony art. 52 ust. 2a akapit drugi dawnego rozporządzenia nr 1580/2007 i art. 50 ust. 3 rozporządzenia nr 543/2011, a z drugiej strony art. 60 ust. 7 rozporządzenia nr 543/2011, jak również wydając wyrok, którego wykonanie jest niemożliwe na mocy art. 60 ust. 7 rozporządzenia nr 543/2011.

- (¹) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011/UE z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektora owoców i warzyw oraz sektora przetworzonych owoców i warzyw (Dz.U. L 157, s. 1).
- (²) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw (Dz.U. L 350, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 6 czerwca 2013 r. w sprawie T-279/11 T & L Sugars Ltd i Sidul Açúcares, Unipessoal Lda przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 9 sierpnia 2013 r. przez T & L Sugars i Sidul Açúcares, Unipessoal Lda

(Sprawa C-456/13 P)

(2013/C 325/27)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszące odwołanie: T & L Sugars Ltd i Sidul Açúcares, Unipessoal Lda (przedstawiciele: D. Waelbroeck, adwokat, D. Slater, solicitor)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, Rada Unii Europejskiej, Republika Francuska

Żądania wnoszących odwołanie

- stwierdzenie, że niniejsze odwołanie jest dopuszczalne i zasadne;
- uchylenie wyroku Sądu z dnia 6 czerwca 2013 r. w sprawie T-279/11 (zwanego dalej „zaskarżonym wyrokiem”) w zakresie, w jakim uznano w nim za niedopuszczalną skargę wnoszących odwołanie o stwierdzenie nieważności i odrzucono zarzut bezprawności podniesiony przez nie w związku z tą skargą;
- odesłanie sprawy do Sądu do ponownego zbadania co do istoty;

— obciążenie Komisji wszystkimi kosztami i wydatkami poniesionymi w postępowaniu przed Trybunałem.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszące odwołanie podnoszą następujące zarzuty:

- 1) Sąd naruszył prawo, uznając, że sporne rozporządzenia obejmowały środki wykonawcze w rozumieniu art. 263 akapit czwarty TFUE;
- 2) Sąd naruszył prawo, uznając, że rozporządzenie nr 393/2011 (¹) nie dotyczyło bezpośrednio wnoszących odwołanie;
- 3) Sąd naruszył prawo, odrzucając zarzut bezprawności w konsekwencji popełnienia naruszeń prawa wskazanych powyżej w pkt 1 i 2.

W rezultacie wnoszące odwołanie zwracają się do Trybunału o i) uchylenie zaskarżonego wyroku w zakresie, w jakim uznano w nim za niedopuszczalną skargę o stwierdzenie nieważności i odrzucono zarzut bezprawności; oraz ii) odesłanie sprawy do Sądu.

- (¹) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 393/2011 z dnia 19 kwietnia 2011 r. ustalające współczynnik przydziału dotyczący wydawania pozwoleń na przywóz, o które złożono wnioski od dnia 1 do dnia 7 kwietnia 2011 r. w odniesieniu do produktów cukrowniczych w ramach niektórych kontyngentów taryfowych, oraz zawieszające składanie wniosków o takie pozwolenia (Dz.U. L 104, s.39)

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 3 lipca 2013 r. w sprawie T-205/12 GRE Grand River Enterprises Deutschland GmbH przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 16 września 2013 r. przez GRE Grand River Enterprises Deutschland GmbH

(Sprawa C-494/13 P)

(2013/C 325/28)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnosząca odwołanie: GRE Grand River Enterprises Deutschland GmbH (przedstawiciele: adwokaci I. Memmler i S. Schulz)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Villiger Söhne GmbH

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu z dnia 3 lipca 2013 r. w sprawie T-205/12 oraz stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej z dnia 1 marca 2012 r. w sprawie R 387/2011-1;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie podnosi jako jedyny zarzut błędną wykładnię i nieprawidłowe zastosowanie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009⁽¹⁾. W uzasadnieniu wnosząca odwołanie wywodzi:

Sąd dokonał błędnej wykładni pojęcia identyczności towarów, ponieważ towary: „cygara” zrównał z bardziej ogólnym pojęciem „wyrobów tytoniowych”. W ten sposób Sąd nadmiernie rozszerzył zakres ochrony znaku towarowego, na który powołano się w sprzeciwie.

Sąd dokonał błędnej wykładni pojęcia podobieństwa towarów, ponieważ również przy ocenie podobieństwa towarów nie powinien z góry założyć podobieństwa pojedynczego towaru: „cygara” do towarów mieszczących się w szerszym pojęciu „artykułów dla palaczy”.

Przy porównaniu oznaczeń Sąd nie zastosował prawidłowo orzecznictwa dotyczącego całościowej oceny, ponieważ porównał jedynie elementy „LIBERTAD” i „LIBERTE” i pominął całkowicie wszystkie pozostałe elementy rozpatrywanych znaków.

W szczególności dominujące znaczenie należało przyznać innym elementom kolidujących ze sobą znaków, między innymi kombinacji kolorystycznej zakwestionowanego znaku i znaku, na który powołano się w sprzeciwie, a także określeniu „LA”.

Równie błędnie Sąd zastosował wypracowane przez Trybunał wytyczne dotyczące conceptualnego podobieństwa, ponieważ nie uwzględnił w wystarczającym stopniu faktu, że rozpatrywane znaki zostały sformułowane w dwóch różnych językach.

W sumie, postępując tak, Sąd doszedł do nietrafnych wniosków.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 3 lipca 2013 r. w sprawie TT-206/12 GRE Grand River Enterprises Deutschland GmbH przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 16 września 2013 r. przez GRE Grand River Enterprises Deutschland GmbH

(Sprawa C-495/13 P)

(2013/C 325/29)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: GRE Grand River Enterprises Deutschland GmbH (przedstawiciele: adwokaci I. Memmler i S. Schulz)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Villiger Söhne GmbH

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uchylenie wyroku Sądu z dnia 3 lipca 2013 r. w sprawie T-206/12 oraz stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej drugiej strony postępowania z dnia 1 marca 2012 r. w sprawie R 411/2011-1;
- obciążenie drugiej strony postępowania kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsze odwołanie jest wymierzone przeciwko wyrokowi sądu, na mocy którego oddalona została skarga wnoszącej odwołanie o stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego z dnia 1 marca 2012 r. dotyczącej postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy Villiger Söhne GmbH i GRE Grand River Enterprises Deutschland GmbH.

Jako jedyny zarzut wnosząca odwołanie podnosi błędną wykładnię i błędne zastosowanie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009⁽¹⁾.

W uzasadnieniu wnosząca odwołanie podnosi co następuje:

Sąd dokonał błędnej wykładni pojęcia „identyczność towarów”, ponieważ potraktował towar „cygara” jako tożsamy z ogólniejszym pojęciem „wyroby tytoniowe”. W ten sposób Sąd dokonał niestosownego rozszerzenia zakresu ochrony znaku towarowego, na który powołano się w sprzeciwie.